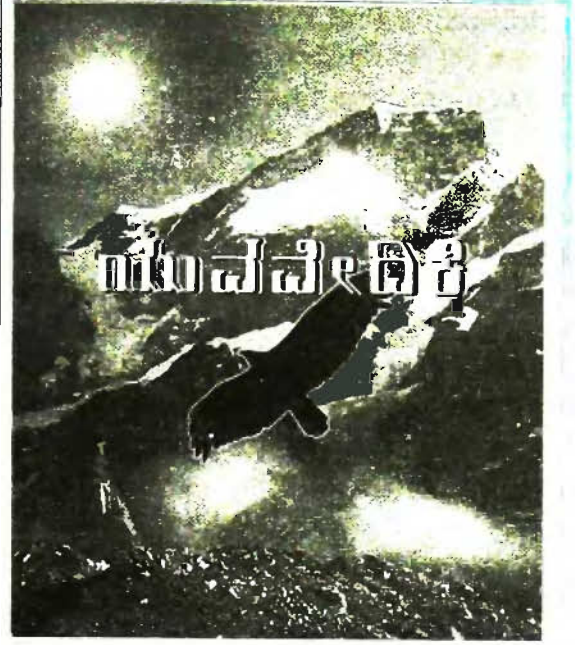


ಉನ್ನತ ಜೀವನ : ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನದ ಸಾಧನೆ - ೧

ಡಾ. ಇ. ವಸಂತ ಕುಮಾರ್



ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಉನ್ನತಿಗೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕರ್ಮ ಅವಶ್ಯಕ. ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸ, ಸಾಧನೆ— ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿವೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸವೇ ನಾವು ಎಚ್ಚರ ಮಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಯೋಗವಾಗುವುದು. ಇದೊಂದು ಸಾಧಾರಣ ವಾದ. ಗಮನಾರ್ಹವಲ್ಲದ ವಿಷಯದಂತೆ ತೋರುವುದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕರ್ಮಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಂತಹ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವರಣೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಂತಹ ಯೋಗಿವರೇಣ್ಯರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನ ಕರ್ಮಯೋಗದ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕರ್ಮವೇ ಮುಖ್ಯ

ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಧನೆ ಎಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಲವು ಉಪಯೋಗಗಳಿವೆ, ಹಲವು ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ಇದು ಕರ್ಮದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಯೋಗ. ಅದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ನಾವು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ, ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೂ ಕರ್ಮ ದಿಂದಲೇ; ನಮ್ಮ ಪತನವೂ ಕರ್ಮದಿಂದ, ಮತ್ತು ಉದ್ಧಾರವೂ ಕರ್ಮದಿಂದ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದು.

ನಿಯತ ಕರ್ಮ

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು—ನಾವೇ ಬಯಸಿ ಮಾಡು ವಂತಹ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳು. ಎರಡನೆ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮವನ್ನು 'ನಿಯತ ಕರ್ಮ' ಎಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ (೩.೮) ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು, ಅದು ಎಷ್ಟೇ ನೀರಸವಾಗಿರಲಿ, ನಾವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿರುವರು, ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು ಏನಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಬಹುದು. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನದ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಥಮ ಹಂತ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ನಾವು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಇತರ ಅಥವಾ ಇತರರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆವು. ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ. ನೀವು ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಎಂಬ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವೆವು. ನೀವು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದರೂ. ಯಾರು



ಭಾರತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತ ಜೀವನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಸನ ಅದಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಡಾ.ವಸಂತಕುಮಾರ್ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರು ಎಷ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವರು, ಎಷ್ಟು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಂತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ಸುಖೋಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೆಲವರು ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಿಸುವರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸಮಾಜದ ಕಾಳಜಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸುವರು. ಊರಿಗೆ ಉಪಹಾರಿ ಮನೆಗೆ ಮಾರಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಆಗುವುದು ಇವರ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ. ಕೆಲವರು, ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಇತರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ, ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತ ತಾವು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಭಾವಿಸುವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ. ಇದೊಂದನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಿರತರಾಗಿರುವರು! ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಕರ್ತವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಉಳಿದ ಭಾಗ ಬೇಕಾಗುವುದು.

ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆ

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು, ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀರಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ, ಕೌಶಲ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವವು. ಯಾರು ಕರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆಂದರೆ ಹಾಗೆ, ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಗುಣಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸುಖ, ಅಶಾಂತಿ ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವವು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಾಗುವುದು. ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಮರ್ಮ ಗೋಚರಿಸುವುದು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಸ್ತಿನ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನಃಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದು.

ಅಭ್ಯಾಸ

ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ. ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು—ಅದು ಓದುವುದು-

ಬರೆಯುವುದಾಗಿರಬಹುದು, ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪೂಜೆಯಾಗಿರಬಹುದು—ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಖ್ಯ. ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಅನುಭವ ಸ್ವಾಯಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಅವಶ್ಯಕ. ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳುವೆವು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಮರೆತುಹೋಗುವುದು. ಅವರ ಹೆಸರು ನೆನಪಿರಬೇಕಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಲ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯೊಂದೇ ದಾರಿ. ಹೆಸರು ಅಥವಾ ನೆನಪಿನ ವಿಷಯ ದೇವರ ದಾಗಿರಬಹುದು, ಸ್ನೇಹಿತರದಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವಿನದಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ನಿಯಮ ಒಂದೇ. ಒಂದು ಸ್ಥೂಲವಸ್ತುವನ್ನು ಒಂದು ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಲೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಳ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸದವನೊಬ್ಬ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು! ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಓದಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಯಾದರೂ ಬರೆದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ ನಿರಾಶೆ, ದುಃಖ ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೇ! ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಉಡಾಳಿಯ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರರು. ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಪ್ರಕೃಟಿಯಾಗಿ ದಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಉಪ-

ಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವೆವು! ಪ್ರತಿಫಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ, ಪರಿಣತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಚೈತನ್ಯದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕರ್ಮ ನೆರವಾಗುವುದು.

ಸಂಸ್ಕಾರ - ಸ್ವಭಾವ

ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದೆವು. ಅಭ್ಯಾಸ ಆಳವಾದಾಗ ಅದು ಅನುಭವವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವುದು. ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನೇ ನಾವು ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು. ಅದು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗುವುದು. ಇದು ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದೇ ಹೀಗೆ. ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಇಷ್ಟ ಅನಿಷ್ಟಗಳು ಇವೆ; ಕೆಲವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕುವೆವು, ಕೆಲವಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಇದೆ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ : ರೂಢಿಸಿ-ವರ್ಜಿಸಿ

ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯವಿಕಾಸಕ್ಕೆ, ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕರ್ಮಕೌಶಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕು. ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಡೆ ಖ್ಯಾತರಾದ ಯುವಕಲಾವಿದ ಉಸ್ತಾದ್ ಜಾಕೀರ್ ಹುಸೇನ್ ಜನ್ಮ ತಳೆದಾಗ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವರ ತಂದೆ ದಿವಂಗತ ಉಸ್ತಾದ್ ಅಲ್ಲಾ ರಖಾ ಅವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದರು. ಮಗು ವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅದು ತಬಲಾ ವಾದನಕ್ಕಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡಿತಂತೆ. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ತಬಲಾ ವಾದಕರಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಗೀತ ಸುಧೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿ ನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿದ ಪಂಡಿತ ರವಿಶಂಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಸಹವಾದಕ ರಾಗಿ ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬಾಲಕ ಜಾಕೀರ್ ಹುಸೇನ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಾ ರಖಾ ಅವನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರು! ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ಎಂದು ಬಾಲಕ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. ಖಾನ್ ಸಾಹೇಬರು ನಂತರ ವಿವರಿಸಿದರು: “ತಬಲಾ ವಾದಕರಿಗೆ ಅವರ ಬೆರಳುಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದವು. ಅದರ ಗಿಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಸುನಾದ ಹೊಮ್ಮು ವುದು.” ಅವುಗಳಿಗೆ ಊನವಾದರೆ ಅವನ ಮಹಾನ್ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬುದು ಅವರ ಕಳವಳ! ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಬಲಾ ನುಡಿಸ ಬೇಕು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಬಾರದು! ಗಾಯಕರು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಶಾರೀರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ ಗಳನ್ನು, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ತಿನ್ನಕೂಡದು. ಜೀವನವೆಂದರೇನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವಿವರಣೆಗಳಿವೆ. ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೇಡದ್ದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಎಂಬುದೊಂದನ್ನು ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವಿಕಾಗ್ರತೆ-ಶ್ರದ್ಧೆ

ಶಾಲೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕು, ಒಮ್ಮೆ ಓದಿದರೆ ಸಾಲದು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳು, “ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಓದುವನು. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನು” ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಅಂತಹ ವಿಕಾಗ್ರತೆ ಇರುವುದು. ವಿಕಾಗ್ರತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಅವರಲ್ಲಿರುವ ವಿಕಾಗ್ರತೆ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾ ನಂದರು ವಿವರಿಸುವರು. ವಿಕಾಗ್ರತೆ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕಗಳು ದೊರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ವಾದ ವನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಅಭ್ಯಾಸಹೀನರಿಗೆ ನೂರರ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಅಂಕಗಳು ದೊರೆಯುವುವು! ವಿಕಾಗ್ರತೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮುಂತಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುವ ಗುಣಗಳು ನಮಗೆ ಬರುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ ದಿಂದಲೇ.

ಕರ್ಮ-ಗುಣ

ನಮಗೆ ಯಾವ ಗುಣ ಬರಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಗುಣಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದವರಿಗೆ ಸೋಮಾರಿತನ ಬರುವುದು. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ತಾಮಸಿಕತೆ ಎಂಬ ಭಯಂಕರ ರೋಗ ಬರುವುದು.

ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು, ಜಡವಾಗಿ ಜೀವನ ಪತನ ದೆಡೆಗೆ ಸಾಗುವುದು. ತಾಮಸಿಕತೆಯ ಮಂಜು ಮುಸುಗಿದರೆ ಕರ್ಮ ವೆಂಬ ಪ್ರಚಂಡ ಭಾಸ್ಕರನೇ ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳು, ಯುವಕರು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಇದೇ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು, ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೋ ಇರುವುದು. ನೌಕರಿ ಸೇರಿದ ಯುವಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಗಮನ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಚಟುವಟಿಕೆಯ, ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯ ಕುರುಹು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುವರು. ಅವರ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರೋ ಗಮನವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಚೈತನ್ಯದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತೊಡಕಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

(ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

ಆಶ್ರಮದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಏಪ್ರಿಲ್ 2005

ವಿಕಾದಶಿ	05	ಮಂಗಳವಾರ
ಶ್ರೀರಾಮನವಮಿ	18	ಸೋಮವಾರ
ವಿಕಾದಶಿ	20	ಬುಧವಾರ